

«Ὅσιε Πάτερ, οὐκ ἔδωκας ὕπνον σοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τοῖς βλεφάροις σου νυσταγμόν, ἕως οὗ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τῶν παθῶν ἠλευθέρωσας», «ὅθεν πᾶσιν ἐβόας Ἀγαπήσατε τὸν Θεόν, καὶ εὐρήσετε χάριν αἰώνιον· μηδὲν προτιμήσητε τῆς ἀγάπης αὐτοῦ».

Τοὺς πατρικοὺς τούτους λόγους καὶ τὴν ἱερὰν ταύτην προτροπὴν τοῦ Ἁγίου Συμεὼν ἠκούσαμεν σήμερον ἠχουμένην ἐν τοῖς ὡσὶν τῶν καρδιῶν ἡμῶν ἕκαστος κατὰ τὸ μέτρον τῆς δεκτικότητός αὐτοῦ, Πανοσιολογιώτατε Ἅγιε Καθηγούμενε καὶ ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Πατέρες καὶ ἀδελφοί. Τὴν προτροπὴν τοῦ Ἁγίου, ὅστις βοᾷ ταύτην καὶ προφέρει πρὸς ἡμᾶς οὐχὶ διὰ πηλίνων χειλέων ἀλλὰ διὰ τοῦ ἐμψύχου παραδείγματος αὐτοῦ ὅπερ καὶ καλεῖ ἡμᾶς ὅπως μιμηθῶμεν. Καθότι ἐκεῖνος ἠγάπησε τὸν Θεόν, ἐξ ὅλης ψυχῆς, καρδίας καὶ διανοίας καὶ τὸν πλησίον ὡς ἑαυτὸν κατὰ τὴν Κυριακὴν ἐντολήν. Ἠγάπησε τὸν Χριστὸν ὑπὲρ πᾶν ἄλλο τι τῶν γηίνων ἀγαθῶν καὶ θησαυρῶν οὕπερ «κλέπται διορύσσωσι καὶ κλέπτουσι» καὶ ἡ φθορὰ ἀφανίζει κατὰ τὸ Εὐαγγελικόν. Καὶ τοῦτο εἰσέτι τὸ βασίλειον διάδημα ἐβδελύξατο καὶ πᾶσαν βασιλείον ἀξίαν καὶ ἐξουσίαν ὡς σκύβαλον ἐλόγισατο κατὰ τὸν θεῖον Παῦλον ἵνα Χριστὸν κερδήσῃ. Καὶ ἐγένετο μεγαλέμπορος, κατὰ τὴν ὡραίαν ἔκφρασιν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης ἀνταλλαξάμενος τὰ ἐπίγεια διὰ τῶν οὐρανίων καὶ τὰ φθαρτὰ καὶ ἐπίκηρα διὰ τῶν ἀφθάρτων καὶ αἰωνίων. «Ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου» ὡς μιμητὴς τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ. Ὡς ἄλλος Δαβὶδ καὶ ὁμόσημος αὐτῷ βασιλεὺς, ἔλουσε καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην αὐτοῦ καὶ τοῖς ὄχετοῖς τῶν δακρύων αὐτοῦ τὴν στρωμνὴν αὐτοῦ κατέβρεξεν. Ἔσπειρεν ἐν θλίψει, τῇ κατὰ Θεόν, καὶ νῦν θερίζει ἐν οὐρανοῖς τὴν αἰωνίαν ἀγαλλίασιν. «Οἱ σπεύροντες γὰρ ἐν δάκρυσιν ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσιν». Ἐγένετο τύπος καὶ ὑπογραμμὸς βασιλεῦσι καὶ δημόταις, μοναχοῖς καὶ λαϊκοῖς, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν λόγῳ καὶ ἐν ἔργῳ, ἐν πᾶσι, κατὰ τὸ Ἀποστολικόν. Ἐπέδειξεν ὑπομονὴν πολλήν, ἀφείξ πᾶσαν ῥαστώνην καὶ ἡδονὴν καὶ ἄνεσιν τῆς ἐπιγείου Βασιλείας καὶ ἐνεδύθη τὸ ταπεινὸν ῥᾶσον, τὸν τῆς ἀληθοῦς φιλοσοφίας τρίβωνα. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως ἐχαρίσατο αὐτῷ τὴν οὐρανίαν παράκλησιν καὶ ἀνάπαυσιν καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς προσκαίρου ζωῆς, ἀλλὰ καὶ νῦν ἐξαιρέτως, τῶν ἐσόπτρων λυθέντων καὶ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον ἀτενίζει καὶ καθαρῶς ἐποπτεύει τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἣτις μονὴν παρ' αὐτῷ ἐποιήσατο. Τὴν Ἁγίαν Τριάδα ἣτις ἐνέπνευσεν εἰς αὐτὸν καὶ τὸν ἱερὸν αὐτοῦ γόνον, τὸν Ἅγιον Σάββαν, ἵνα ἰδρύσῃ τὴν

Ἁγίαν Μονὴν ταύτην, τῶν κόπων καὶ τῶν μόχθων αὐτῶν τὸ ἱερὸν στυλογράφημα. Τὴν Μονὴν ταύτην, τὴν μετὰ περισσοῦς φιλοκαλίας καὶ χάριτος θεοπνεύστου οἰκοδομηθεῖσαν καὶ κοσμηθεῖσαν. Τὴν Μονὴν ἥτις διηγεῖται δόξαν Θεοῦ καὶ ἀπεικάζει τὸ κάλλος τῆς οὐρανίου Βασιλείας καὶ ἔλκει πρὸς αὐτὴν τοσοῦτον τοὺς ἐν αὐτῇ ἐνασκουμένους Πατέρας ὅσον καὶ πάντας τοὺς μετ' ἐυλαβείας προσερχομένους ἐν αὐτῇ.

Ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες, πᾶς ἄνθρωπος ζεῖ καὶ κινεῖται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς συλλήψεως αὐτοῦ ἐντὸς συγκεκριμένων χρονικῶν καὶ τοπικῶν πλαισίων. Ἐντὸς χώρου καὶ χρόνου περιγραπτοῦ καὶ πεπερασμένου. Ὁ ἐν Χριστῷ ἄνθρωπος, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς Βαπτίσεως αὐτοῦ εἰς Χριστόν, ἐφοδιαζόμενος διὰ τῶν ὄπλων τῆς δικαιοσύνης, διὰ τῶν χαρισμάτων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐν τῷ Ἁγίῳ Βαπτίσματι καὶ Χρίσματι, ἀγωνίζεται ὅπως ἀγιάζη τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον ἐν ᾧ ζεῖ καὶ κινεῖται, εἰδεμὴ «καταργεῖ τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον», ἵνα μνησθῶμεν τῆς Εὐαγγελικῆς ἐκφράσεως. Ὁ Ἅγιος Συμεὼν ἠγωνίσθη καὶ κυριολεκτικῶς ἠγίασε τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον ἐν ᾧ ἔζησε καὶ ἐκινήθη. Οὕτω ἐπέτυχε τοῦ σκοποῦ δι' οὗ ἐπλάσθη ὑπὸ Θεοῦ καὶ ἐδικαίωσε τὴν τιμὴν τῆς Χάριτος ἵνα πλασθῇ κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν Θεοῦ ἄνθρωπος. Ἐγένετο βασιλεὺς τῶν παθῶν περισσότερο ἢ Βασιλεὺς ἐπίγειος. Ἀπέκτησε «νοῦν ἡγεμόνα κατὰ παθῶν ὀλεθρίων» κατὰ τὸν ὑμνογράφον καὶ ἐδούλωσε τὴν σάρκα τῷ πνεύματι καὶ οὕτω ἐβίωσε τὴν «ἐλευθερίαν ἣν Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσε». Καὶ ὁ χῶρος τοῦτος ἠγιάσθη ἐκ τῆς ἠγιασμένης παρουσίας αὐτοῦ καὶ μεταδίδει τὸν ἁγιασμόν τοῦτον καὶ τὴν Χάριν ἕως σήμερον καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα. Αὐτῆς τῆς Χάριτος τοῦ Ἁγίου Συμεὼν ὡς ταπεινοὶ ἀναζητηταὶ καὶ ἐκζητηταί, ἦλθομεν καὶ ἡμεῖς σήμερον ἐνταῦθα Σεβαστὲ Γέροντα καὶ ἀγαπητοὶ Πατέρες καὶ ἀδελφοί. Αὐτὴν τὴν ἐκπεμπομένην Χάριν καὶ εὐλογίαν ἐκ τοῦ κενοῦ ἀλλὰ πλήρους ἀγιότητος τάφου τοῦ Ἁγίου ἦλθομεν ἵνα ἐλκύσωμεν. Τοῦ τάφου ὅστις καθὼς καὶ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καίτοι κενὸς καὶ μὴ ἔχων ἐντός του τὸ ἅγιον σῶμα τοῦ Ὁσίου, ὅμως ἔχει καταμένοντα ἐν αὐτῷ τὰ γνωρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἅπερ εἶχε καὶ τὸ Ἅγιον αὐτοῦ Λεῖψανον. Τὸ Λεῖψανον τὸ ἰδιαιτέρως χαριτωθὲν σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ διὰ τοῦ σπανίου χαρίσματος τῆς μυροβλυσίας. Καίτοι παρεχώρησεν ὁ Θεὸς, κρίμασιν οἷς οἶδε μόνον Αὐτός, ἵνα ἀπωλεσθῇ αἰσθητῶς ἐξ ἡμῶν ὁ τοιοῦτος θησαυρός, ὅμως οὐκ ἀπώλετο ἡ Χάρις καὶ ἡ εὐλογία αὐτοῦ μυστικῶς. Παρηγορία διὰ τοὺς ἀδελφούς τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μάνδρας, ἀλλὰ καὶ διὰ πάντας τοὺς προσκυνητὰς ὁ Ἱερὸς τάφος τοῦ Ἁγίου καὶ

ὅσα ἄλλα ἀντικείμενα ἤγγισε καὶ ἐφήψατο ὁ Ἅγιος, καταλιπῶν εἰς αὐτὰ τὴν Χάριν καὶ τὴν εὐλογία ἀυτοῦ, ἐν οἷς καὶ ἡ διὰ ψηφίδων Ἱερὰ τῆς Θεοτόκου Εἰκῶν, ἣν εἶχε διαπαντὸς εἰς τὸ κελλίον αὐτοῦ, καὶ ἐτοποθετήθη ἐπὶ τοῦ στήθους αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ τῆς μακαρίας ἐκδημίας αὐτοῦ.

Εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεόν , τὸν αἴτιον παντὸς καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ, τὸν ἀξιῶσαντα καὶ ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς ἵνα προσέλθωμεν ἐνταῦθα, ταπεινοὶ προσκυνηταὶ τῆς Χάριτος τοῦ Ἁγίου Συμεῶν, σήμερον ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ αὐτοῦ. Εὐχαριστοῦμεν τὸν Ἅγιον τὸν δεξάμενον ἡμᾶς εἰς τοὺς πατρικοὺς κόλπους αὐτοῦ σήμερον μετὰ πολλῆς στοργῆς καὶ ἐπιεικείας πατρικῆς, παραβλέποντα τὰς πολλὰς ἀμαρτίας καὶ ἀτελείας ἡμῶν καὶ τὸ μέγα χάσμα ὃ ἐστήρικται μεταξὺ τῆς βιοτῆς ἡμῶν καὶ Ἐκείνου καὶ παρηγορήσαντα τὰς ψυχὰς ἡμῶν διὰ τῆς Οὐρανίου παρακλήσεως τῆς εὐπαρρήσιάστου πρεσβείας αὐτοῦ. Εὐχαριστοῦμεν ὅμως θερμῶς καὶ Ὑμᾶς σεβαστὲ Ἅγιε Καθηγούμενε τοῦ Ἱεροῦ τούτου Κοινοβίου, διὰ τε τὴν ἀδελφικὴν καὶ ὑπερλίαν τιμητικὴν πρόσκλησιν καὶ διὰ πάσας τὰς ἐκδηλώσεις ἀδελφικῆς ἀγάπης πρὸς ἡμᾶς. Ἡ ἀδελφικὴ Ὑμῶν αὕτη χειρονομία Σεβαστὲ Γέροντα, ἐνισχύει τοὺς ἤδη ἰσχυροὺς δεσμοὺς τῶν Ἱερῶν ἡμῶν Μονῶν. Ὡς γνωστόν, ὁ μακαριστὸς ἡμῶν Γέροντας Χαράλαμπος, ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν μετὰ τῆς συνοδείας αὐτοῦ, ἠσκήθη εἰς τὸ Χιλανδαρινὸν Κελλίον τοῦ Ἁγίου Νικολάου Μπουραζέρι καὶ εἶχεν ἀρίστας σχέσεις μετὰ τῆς κυριάρχου Μονῆς Χιλανδαρίου καὶ ἠύλαβεῖτο μεγάλως τοὺς Ἁγίους Συμεῶν καὶ Σάββαν, ἐπιδώσας καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἰς ἀδελφούς τῆς συνοδείας αὐτοῦ. Εὐχόμεθα ταπεινῶς καὶ ἀπὸ βάθους ψυχῆς, ἵνα ὁ Κύριος, πρεσβείαις τοῦ Ἁγίου Συμεῶν χαρίζηται Ὑμῖν Γέροντα ἔτη πολλὰ ζωῆς καὶ Ἡγουμενίας, ἀξιῶν Ὑμᾶς ποικίλοις χαρίσμασι καὶ διακρίσει ἵνα ὀδηγήτε τοὺς ἐμπεπιστευμένους εἰς Ὑμᾶς παρὰ Θεοῦ ἀδελφούς εἰς ὁδοὺς σωτηρίας ἐν Χριστῷ.

Ἴκετεύσωμεν ἅπαντες ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες τὸν Ἅγιον ἵνα πρεσβεύῃ ἀδι-αλείπτως τῷ Κυρίῳ, ἵνα σχῶμεν μετάνοιαν γνησίαν καὶ ὀλόκληρον, τὴν πλέον πάντων ἀρμόζουσαν τῷ σχήματι ἡμῶν. Ἴκετεύσωμεν αὐτὸν ὅπως «τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσωμεν» καὶ ὅπως μὴ καταργήσωμεν τὸν Ἅγιον τοῦτον Τόπον, ὃν ἠξιώθημεν παρὰ Θεοῦ καὶ τῆς Θεομήτορος οἰκεῖν καὶ καταμένειν, ἀλλὰ ἀναθεωροῦντες τὴν ἀγίαν Αὐτοῦ βιοτήν, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισθῶμεν ὡς ἐκεῖνος ἵνα καὶ τῆς Οὐρανίου Βασιλείας μέτοχοι γένομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.